

ER LOOPT EEN STREEPJE DOOR

Klucht in drie bedrijven

door

BEREND EN ROB HEEMSKERK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ER LOOPT EEN STREEPJE DOOR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BEREND EN ROB HEEMSKERK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

PLEUN - kokkin, een hartelijke vrouw - 45-55 jaar

WILBERFOST - haar zoon, de kelner-huisknecht - 'n gewone jongen - 25-28 jaar

TIRZA - roodharig, 'n fel uitgekookt type - 25-30 jaar

MARIJKE - 'n lief kind met 'n zacht karakter - 20-30 jaar

JULIUS - een voddendoer, die probeert grappig te zijn - rond de 50 jaar.

PHILÉMON - een verhuizer, 'n sul - 30-40 jaar

MANUS - een verhuizer, 'n beetje zenuwlijer - 35-50 jaar

SIA - een dametje van onbestemde leeftijd tussen de 50 en 150 jaar

MEESJE - idem

WIBO - de man met de vele gezichten

TONEEL:

Een hotel-café/restaurant in wat vroeger een oud kasteel is geweest. Zowel rechts als links een tafel met drie stoelen en een buffet. Een rechter- zowel als linker deur leidt naar de hotelkamers. De linker deur eveneens naar de keuken. Middenachter een dubbele deur, die naar de hal/entree leidt. In het derde bedrijf is het linker gedeelte ingericht met wat leuke meubeltjes o.a. een bankje. Aan te bevelen is met de aankleding de sfeer van het vroegere oude kasteel weer te geven.

EERSTE BEDRIJF

Toneel: de stoelen staan op de tafels, bedekt met lakens. Pleun en Wilberfost zijn bezig deze te verwijderen en de boel af te stoffen. Pleun neemt de lakens mee als zij afgaat.

PLEUN: Zal ik effe een lekker bakkie zetten?

WILBERFOST: Wacht daar nog even mee moeder. Laten we eerst nog even napraten voordat de nieuwe eigenaressen komen.

PLEUN: Ja, je hebt gelijk jongen. Straks komt er misschien niets meer van. Ik ben zo blij dat die erfenis verdeeld is. Er bestaat voor mij niets ergers dan het verdelen van een erfenis.

WILBERFOST: Wat je zegt moeder. Ik kan me trouwens nog niet voorstellen dat we een nieuwe baas krijgen.

PLEUN: Twee nieuwe bazen.

WILBERFOST: O ja, twee.

PLEUN: Ik heb nooit geweten, dat meneer Ollivier zo goed in z'n slappe was zat. Tjonge jonge, het is wat, 5000 voor jou en 5000 gulden voor mij. Die man is altijd veel te goed voor ons geweest.

WILBERFOST: Jazeker moeder, maar het is ook niet meer dan billijk. We hebben altijd ons best gedaan voor meneer Ollivier.

PLEUN: Ik had het altijd graag over voor meneer. Hij liet ons wel hard werken, maar hij vergat ons ook niet als er wat leuks te beleven viel. Die lieve meneer Ollivier, we zullen hem missen.

WILBERFOST: Dat hij zo triest aan z'n einde moest komen hè? Nooit een druppel drank gedronken en dan toch aan een overmaat aan alcohol overleden.

PLEUN: Nou ja... een overmaat aan alcohol.

WILBERFOST: Jazeker, want als die tweeliterkruik wijn, die op z'n hoofd viel, leeg was geweest, dan had hij nu nog geleefd.

PLEUN: Die mogelijkheid zit erin ja. Ik hoop trouwens wel, dat die twee nichten hetzelfde lieve en vrolijke karakter hebben als meneer had.

WILBERFOST: Nou anders ik wel. Ik ben alleen bang van niet. Vooral die ene met dat rode haar, daar hou ik m'n hart voor vast. Hoe heet ze ook alweer? O ja, Tarzan of zoiets.

PLEUN: Tirza bedoel je.

WILBERFOST: O ja, Tirza. Hoe dan ook. Ik vind het een kenau.

PLEUN: Dat wist meneer Ollivier verdraaid goed, anders had hij niet zo'n vreemd testament gemaakt.

WILBERFOST: Tjonge, wat was dat lachen zeg. Zag je hoe die Tirza, van het ene moment op het andere omsloeg. Als een blad aan een boom.

PLEUN: Ja natuurlijk. Wat had jij in zo'n geval gedaan? Stel je voor, zit je eerst met je nicht ruzie te maken, dat de stukken eraf vliegen..

WILBERFOST: Ja, en dan staat er in het testament, dat je alleen erft, als je een maand lang bij elkaar blijft, zonder ruzie met elkaar te maken, haha..

PLEUN: Nou ik denk dat ik me ook direct met haar zou verzoenen in zo'n geval.

WILBERFOST: Ja maar, hier lag het er zo dik boven op hè. Ik vond het een smakeloze vertoning.

PLEUN: Wat denk jij? Zullen ze het een maand lang volhouden? Hier samen in het hotel, zonder ruzie te maken? Zeg, waarom zouden die twee eigenlijk zo'n ruzie hebben?

WILBERFOST: Dat weet ik ook niet hoor moe. Ik weet alleen dat het nog een heel poosje zal duren, voordat we weer behoorlijk en normaal als hotel zullen draaien

PLEUN: Zeg Wilberfost, heb jij je al gerealiseerd dat we waarschijnlijk op straat komen te staan als het met die twee niet botert?

WILBERFOST: Welnee mensje, zo'n hotel wordt gauw genoeg verkocht hoor. Zo'n prachthotel vind je nergens meer natuurlijk. En in zo'n kasteel, want dat is het per slot van rekening, heb je ook personeel nodig. En er is geen beter personeel dan wij. Wij weten tenminste hier de weg. Die dametjes zullen ons hard nodig hebben, want zelf weten ze natuurlijk helemaal niks van het hotelbedrijf.

PLEUN: Kom Wilberfost, aan de slag, genoeg gepraat. De nieuwe bazen kunnen elk moment binnen komen vallen. Ruim jij de kamertjes van de dames op, dan zal ik een bakkie zetten. Ik geef wel een seintje als de koffie klaar is. *(beiden af. Toneel moment leeg. De bel gaat enkele malen over)*

WILBERFOST: Jaja, ik kom er al aan. Ik ben ook maar een mens. Ik kan niet heksen. *(opent de deur)* Komt u binnen dames.

TIRZA: Waarom moest dat zo lang duren, eer je opendeed? Ben je altijd zo sloom?

WILBERFOST: Maar mevrouw, ik zat helemaal in de achterste vleugel van het hotel.

TIRZA: Dat is geen excuus. Als er gebeld wordt, heb je ervoor te zorgen, dat er snel opengedaan wordt.

MARIJKE: Maar Tirza...

TIRZA: Niks te maren. De klant is koning. Is dat begrepen, eh... Hoe heet je ook alweer?

WILBERFOST: Begrepen juffrouw. De naam is Wilberfost juffrouw. Wilberfost van Zon juffrouw.

TIRZA: Stomme naam. Maar vooruit, jij zit ermee opgescheept en niet ik.

MARIJKE: Leuk kennis te maken Wilberfost. Ik denk best dat wij het samen kunnen vinden. *(steekt hand uit)* Ik ben Marijke en dit is...

TIRZA: Juffrouw De Zoete *(bits)*. Zeg ober, is er nog ander personeel? Of doe jij in je eentje hier de hele boel? Als dat het geval is, zal het hier wel een aardige puinhoop zijn.

WILBERFOST: Dank u voor het vertrouwen, juffrouw. Ik kan u echter geruststellen. We hebben nog een kokkin. M'n moeder, de weduwe Van Zon. Ze doet haar naam eer aan, want het is echt een zonnetje in huis. Ze wordt echter liever aangesproken met Pleun of tante Pleun. Dat vindt zij veel gezelliger. Ze houdt namelijk erg veel van gezelligheid. Zal ik de dames hun kamer aanwijzen?

MARIJKE: Nee dank je Wilberfost, maar we wilden eerst nog wat met elkaar bespreken.

TIRZA: Breng alvast de koffers maar naar onze kamers, Willem.

WILBERFOST: Pardon juffrouw, de naam is Wilberfost. Tot uw dienst juffrouw. *(af)*

MARIJKE: Waarom zit je zo op die jongen te snauwen nicht? Hij doet toch z'n best?

TIRZA: Dat zeg jij. Bemoei jij je nou maar met je eigen zaken, nest.

MARIJKE: Maar Tirza, we zouden toch geen ruzie meer maken?

TIRZA: Nee, maar jij werkt me op m'n zenuwen, met je gezemel.

MARIJKE: Maar, wat doe ik dan verkeerd?

TIRZA: Niks. Dat is het hem nu juist. Die kelner gooi ik er ook zo gauw mogelijk uit. Hij is mij te brutaal en bijdehant. Hij heeft altijd z'n smoesje wel klaar.

MARIJKE: Wat een onzin, je kent hem amper. Doe toch alsjeblieft normaal Tirza. Je doet net alsof je hare Majesteit bent.

TIRZA: Waarom? Omdat ik niet bij m'n voornaam genoemd wil worden, door het personeel? Wat jij doet, moet jij weten, maar ik vind, dat er afstand bewaard moet worden. Zo, dan weet jij hoe ik erover denk. *(Pleun op. Tirza, gemaakt aardig tegen Marijke)* Zo dat is leuk, dan heb ik nog een aardig breipatroontje voor je. *(Marijke kijkt verwonderd)*

PLEUN: O, neemt u mij niet kwalijk. Ik wist niet dat u er al was. Ik zocht m'n zoon, Wilberfost. Ik kwam hem een seintje geven, dat de koffie klaar was.

TIRZA: Ben jij de kokkin?

PLEUN: Ja mevrouw, *(met onhandige buiging)* Pleuntje van Zon.

TIRZA: Juffrouw! Kom jij altijd zonder te kloppen binnen?

PLEUN: Nee juffrouw, maar ik wist niet dat u hier was.

TIRZA: Een reden temeer om te kloppen. Maar zoals je ziet, is je zoon niet hier, dus verdwijn maar weer.

MARIJKE: Maar Tirza....

TIRZA: Ja schatje, ik zal zo dat breipatroon opzoeken, honnepon.

MARIJKE: Pleun, u moet het m'n nicht maar niet kwalijk nemen hoor, dat ze zo kortaf is, maar...

TIRZA: Wat, was ik kortaf? Ja lieve vrouw, dat komt we hebben zoveel verdriet gehad, om oom Ollivier. En dan vandaag dat testament. We hebben niet eens de tijd gehad om behoorlijk te eten of te drinken.

PLEUN: Zal ik dan eventjes een lekker bakkie troost voor de beide dames inschenken?

TIRZA: Ja graag. *(Tot Marijke)* Zeg duifje, jij wilde er geen melk in hè?

PLEUN: Fijn, dan zal ik de koffie halen.

MARIJKE: Je hoeft mijn koffie niet hier te brengen Pleun. Ik kom straks in de keuken wel even een bakje doen, als het mag.

PLEUN: Natuurlijk mag dat juffrouw.

MARIJKE: Fijn, dan kan ik meteen de keuken eens zien.

TIRZA: Ik wil m'n koffie wel hier hebben en vlug, zoals het hoort.

PLEUN: Komt voor elkaar juffrouw. *(af)*

TIRZA: Zo en nu wij weer, waar was ik ook alweer gebleven? O ja, dat weet je best!!

MARIJKE: Nu snap ik er niks meer van.

TIRZA: Wat snap je nou weer niet?

MARIJKE: Nou, als Pleun erbij is ben je poeslief tegen me, maar zo gauw ze weg is, doe je weer kattig tegen me.

TIRZA: Zo nou, dat heb je heel scherp gezien nichtje. Je dacht toch niet dat ik vanwege zo'n stom testament maar poeslief tegen je kan blijven hè?

MARIJKE: Je moet het zelf weten, maar als we ruziën krijgen we niks.

TIRZA: Fout. Als iemand merkt dat we ruzie maken, krijgen we niks. Dus je zorgt maar, dat hier gebeurt wat ik wil.

MARIJKE: Waarom? Ik heb net zoveel rechten als jij.

TIRZA: Dat zullen we nog weleens zien. Ik zal je laten merken wie hier de baas is.

MARIJKE: Ohohoh, dat loopt helemaal verkeerd af.

Hoe moet dat nu, als we het hotel erven. We hebben constant ruzie.

TIRZA: Ja, één van ons twee is hier teveel. Wacht ik heb een idee.

MARIJKE: Wat heb jij dan voor idee?

TIRZA: Wel, laten we dit afspreken. We delen het hotel in tweeën. We nemen allebei een gedeelte voor onze rekening en degene die na deze maand de meeste omzet heeft, die erft het hele hotel.

MARIJKE: Maar, kunnen we niet beter proberen vriendinnen te worden?

TIRZA: Ha! Ik vriendin worden met jou? Nooit, nooit, nooit word ik vriendin met jou.

MARIJKE: Maar we kunnen het toch proberen?

TIRZA: Probeer eerst maar eens naar mij te luisteren. Als we het hotel in twee stukken verdeeld hebben, neem jij *dát* deel (*wijst rechts*) en ik *dát* deel. (*wijst links*) Akkoord?

MARIJKE: Ik weet het nog niet.

TIRZA: Nou moet je niet terugkrabbelen. Je hebt het zelf gezegd, zo wordt het niks.

MARIJKE: Nou vooruit dan maar. (*Pleun op*)

PLEUN: Eén koffie voor juffrouw De Zoete. Voor u heb ik een kopje koffie in de keuken ingeschonken juffrouw. Als u mij wilt volgen?

TIRZA: Licht jij het personeel even in over onze afspraak, maar mondje dicht over dat andere hè schatje. (*Pleun en Marijke af. Drinkt rustig kopje koffie, in zichzelf pratend*) Wat moet ik nu doen om de grootste omzet te krijgen? Wacht eens... als ik... ja, dat is natuurlijk de oplossing (*loopt naar telefoon en draait nummer*) Ja hallo, ben jij dat Wibo?... Met Tirza schat. Ik heb een klusje voor je... Ja als vanouds, met één verschil... dit is namelijk legaal... nee niet eerlijk, maar toch legaal. Luister!! Ik heb samen met m'n nicht een hotel geërfd... Ja, m'n oom Ollivier is verongelukt, maar dat is niet belangrijk... Nu heb ik met m'n nicht afgesproken, dat we het hotel in tweeën verdelen. ... Ja, luister eerst even. Maar met dit doel, degene die na een maand de meeste omzet heeft erft de hele zaak. Dus nu heb ik iemand nodig die bij m'n nicht de boel in het honderd laat lopen. Aangezien jij een meester in vermommingen bent, wilde ik jouw hulp inroepen. Ik weet van vorige oplichtingszaken die we saampjes gedaan hebben, dat jij je partner nooit in de steek zult laten... Je doet het? Prachtig. Het adres? O, dat is simpel. Dat is hotel Het Oude Slot... Ja inderdaad dat is vlakbij.. Tot zo dan. Dag schat (*geeft klapzoen door telefoon. Legt hoorn neer, wrijft in handen.*) Hahaha, dit moet lukken. (*Juul op*)

JULIUS: (*voddeboerachtig gekleed*) Fijn da'k dat weet, want Julius zegt altijd maar, as je alles van te voren weet, hoeft ie lang nie zo veel moeite te doen. Want wa' ga lukken da' gaan nie verkeerd.

TIRZA: (*Hevig geschrokken. Afgunstig*) Zeg wat doet u hier? Wie bent u?

JULIUS: De naam is Jan Julius Noppes, juffer. Maar zeg maar Juul of Jan Juul. Ik doe in riezeikelingwerk.

TIRZA: Pardon! Ik wens hier onder geen enkel beding, dat hier vieze praat gesproken wordt. Verdwijs!

JULIUS: Ho ho ho juffertje. Ten eerste doet Jan Julius nooit an fieze praat maar in zeekonthantse spullen. Froeger riepe mense zoals ik: (*galmt*) fodde fodde!!! Ten tweede. Ik gaan nie weg foordat ik de baas gesproken heb, begriippie juffer.

TIRZA: Zeg stomme vent, weet je wel tegen wie je het hebt?

JULIUS: Nee, want je hebbie zelluf nog nie an Juuleke foorgestelt en da' staat helegaar nie netjes fan je. En om effe misferstande te foorkome, de naam was: Jan Juul Noppes en nie stomme vent. Het is maar da' je het effe weet.

TIRZA: Dat interesseert me niet. Wie denk jij wel dat hier de baas is?

JULIUS: Haha, wat een fraag. Meneer Ollivier natuurlijk. Ja meid, ik ben hier kind an huis.

TIRZA: Wie heeft jou binnengelaten?

JULIUS: Dezelfde as altijd juffie. Jan Julius himselluf. Ik dank u balleefd. Kijk meneer Ollivier zei altijd, Juul, de deur staat foor jou altijd open...

TIRZA: Daar is dan nu verandering in gekomen. Die deur is van nu af aan gesloten voor jou. Begrepen?

JULIUS: Zeg juffertje, je begint nou wel een beetje irrummetant te worden. Ik weet één ding zekers.

TIRZA: En dat is?

JULIUS: Jij heet fast geen Saartje. Hoe zit da', ben jij hier een nieuw hullepie of zo?

TIRZA: Wat, hoe durf je? Wat een brutaliteit! Ik ben de nieuwe eigenaresse, stuk lorreboer.

JULIUS: Juistum juffie, goed geraje. Ik ben dus lorreboer oftewel foddeboer. Nou zus, daar hebbie lang ofer zitten denken. Maar wa' zei je? Nieuwe eigenaresse? Maar...

TIRZA: Niks te maren. Verdwijsn!!!

MARIJKE: (*Op*) Zeg, wat heeft al die herrie te betekenen? En wie is die meneer?

JULIUS: Dag zonnetje. Mag ik me effe foorstelle? De naam is: Jan Juul Noppes en ik doe in riezeikelingwerk.

MARIJKE: Hahaha, u bedoelt natuurlijk recycling meneer. Zo, dus u handelt in tweedehands goederen.

JULIUS: Da' hebbie snel geraje. Al noemen ze da' tegestewoordig zeekonthantse goederen. Nou ik mot zegge, uus bent een stuk bijdehanter, dan da' lekkere moppie daar. (*wijst naar Tirza*)

MARIJKE: Kunst, m'n eigen vader is als voddeman begonnen.

TIRZA: Wel allemensen, haal m'n familie niet door het slijk.

MARIJKE: Jouw familie? Het is m'n eigen vader en ik haal hem niet door het slijk.

TIRZA: Dat kan allemaal wel zo zijn, maar het was een broer van mijn moeder, dus ik wil niet hebben dat je zulke dingen over m'n familie vertelt. Het is al erg genoeg dat het waar is. Hang het dus niet aan de grote klok.

JULIUS: Zeg wijffie, wat mankeert er aan een handelaar in tweedehands spullen?

TIRZA: Had ik jou niet gezegd te verdwijnen?

JULIUS: Jazekers, heeft u da' gezegd. Wissu da' nie meer? Maar ik gaan alleen als meneer Ollivier da' zegt. Ik zou hem vandaag ontmoeten.

TIRZA: Ik hoop het niet voor jou, maar als je zo doorgaat kan je er wel op rekenen. Als je nou niet maakt dat je wegkomt, dan roep ik de politie.

MARIJKE: Als meneer een afspraak heeft met m'n oom, dan is hij van harte welkom. Je vergeet één ding Tirza, dat dit hotel voor de helft van mij is.

JULIUS: Zo, nog meer eigenaars. Da's eigenaardig. Het ken nie op.

TIRZA: Marijke, ik waarschuw je hoor. Ik wil niet dat er zwervers bij ons over de vloer komen.

JULIUS: Net een stomme vent, nou weer een zwerver. Zeg toch gewoon Juul meid.

TIRZA: Juul, eruit!!!

MARIJKE: Kom maar mee naar de keuken Juul. Dan zal ik je het allemaal uitleggen. Er is namelijk iets ergs gebeurd met oom Ollivier...

JULIUS: Iets errugs?

TIRZA: Schop die kerel er toch uit, stommeling.

JULIUS: Hou nou toch es effies je mond as grote mense ernstig aan het prate zijn.

MARIJKE: Kom nou maar naar de keuken...

JULIUS: Nou, omdat u het zo vriendelijk vraagt. Maar over haar zou ik m'n beklag doen bij Ollivier, as ik hem ziet. *(samen af)*

TIRZA: Dat verwende nest, met haar voddenvader. Het ontbrak er nog maar aan dat ze ging vertellen dat haar vader samen wou doen met mijn vader. Hahaha, wat een lachertje. Maar nou vraag ik me toch af, wat zij in een hotel ziet? Volgens mij doet ze dit alleen om mij de voet dwars te zetten. Ze speelt een gemeen spelletje met me. Alleen, dat kan ik veel beter. *(Bel. Wil naar deur gaan, maar bedenkt zich)* O nee, we hebben toch personeel. Ik zal dat nest krijgen! Haha, m'n vader handelaar in vodden, ik zie hem al lopen. *(Bel)* Hé, waar blijft die kerel nou? Misschien is het Wibbo wel. *(naar keukendeur)* Hééé, zijn jullie doof soms? Doe die deur eens open. *(Bel)*

WILBERFOST: *(Op. Handen afvegend)* Ja ja, ik kan niet heksen.
(doorlopend naar deur en af)

TIRZA: Dat moet je, als je je baan wilt houden, dan toch maar leren.

WILBERFOST: *(Weer op)* Het is ene meneer Meerling, die u wil spreken, juffrouw De Zoete.

TIRZA: *(Gehaast)* Laat hem binnen, laat binnen. Man schiet toch eens op.

WILBERFOST: *(Af en op met Wibó)* Komt u binnen meneer, mevrouw verwacht u.

WIBO: Hey, Tirza *(wil haar omhelzen)* Wat zie jij er sjiek uit?

TIRZA: Mijnheer, doet u dat bij al uw klanten? *(knipoog)* Gaat u zitten dan zal ik u vertellen wat u voor mij kunt doen, meneer de Schilder.
(tot Wilberfost) Hee Willie Wortel, wat sta jij daar te niksen: Vort, aan je werk.

WILBERFOST: Sorry juffrouw, maar ik dacht...

TIRZA: Jij dacht? Man dat kan jij helemaal niet en daar word je trouwens niet voor betaald ook. Dus wegwezen.

WILBERFOST: Ja juffrouw. *(af)*

TIRZA: Wibó, schat, kom in m'n armen.

WILBERFOST: *(Hoofd om de deur)* En de naam is Wilberfost juffrouw.
(Tirza Springt woedend op. Wilberfost verdwijnt snel)

WIBO: *(Naar Tirza voor omarming)* Zo schat, vertel nou eerst eens hoe de vork aan de steel zit. Wat moet ik doen? Tot zover heb ik al begrepen dat ik de schilder ben.

TIRZA: Ja en nog véél meer. We zullen dat mormel van een nicht van me eens laten zien dat we geen vodden hoeven te leuren om een zaak op te bouwen!

PLEUN: *(Op)* Kan ik nog iets voor U doen, juffrouw?

TIRZA: Ja dat kan je. Maak hier de boel even schoon, want de schilder *(wijzend op Meerling)* komt hier een grens maken.

PLEUN: Een grens?

TIRZA: Ja, dat heeft juffrouw Marijke toch verteld?

Voortaan bestaat het hotel uit twee delen. Rechts is dat van juffrouw Marijke en links is dat van mij.

PLEUN: Ja ze zei wel zoiets, maar ik dacht dat het een geintje was.

TIRZA: Wij maken nooit geintjes, mevrouw Van Zon. *(tot schilder)* Gaat u maar vast naar hiernaast. Ik moet nog het een en ander met u bespreken.

WIBO: Goed Ti... mevrouw.

PLEUN: Hoe moet dat nou met ons?

TIRZA: Wie is ons?

PLEUN: Nou m'n zoon en ik natuurlijk. Werken wij bij u of bij juffrouw Marijke?

TIRZA: (*Voor zichzelf pruttelend*) Tja, zonder kok kan ik moeilijk en zonder ober ook niet. (*luid*) Jullie werken bij allebei natuurlijk. (*af*)

PLEUN: Zo, dat kan leuk worden. Dat moet ik Wilberfost vertellen (*roept naar achteren*) Wilberfost!!! Hè hè, dat wordt lachen zeg!

WILBERFOST: Wat wordt lachen moeder?

PLEUN: Nou, wat juffrouw Marijke daarnet over die weddenschap zei, dat was geen grapje. Ze delen het hotel echt doormidden en degene die het meest verdient, krijgt het hele hotel.

WILBERFOST: Ze schijnen te vergeten dat ze ook een maand lang geen ruzie mogen maken, eer ze het hotel echt erven.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto